

Ординација

Лица:

- Психотерапеут
- Секретарица
- Андроид Лола 357
- Спремачица Стана
- Станин супруг
- Први пијанац
- Други пијанац

Први чин:

У просторији ординације за психотерапију је полумрак. Улази психотерапеут, опрезно се осврће око себе и загледа по ординацији . Препун себе и сопствене самоуверености, удара дланом о длан и пали светло ново уграђеним сензор- прекидачем . Светло обасја лепо уређену ординацију а призор му измамљује не скривени осмех због личне испуњености.

Психотерапеут:

о-

хо,хо!..

(Осмехне се задовољно, није свака ординација тако савремена . Настави да се игра сензором за светло . Удара два пута узастопно дланом у длан и гаси светло на тај начин.) Еее,...ха,ха,ха!..

Секретарица:

(Улази у ординацију носећи хрпу докумената за предстојеће радне активности. Окренута је ка вратима која, ометана већ заузетим рукама, покушава да затвори за собом . Не примећује да већ неког има у мрачној ординацији. Негодује због новотарија са сензором уместо прекидача за светло, незна како да са пуним рукама папира упали светло. Изнуђено,

папире некако смести испод мишица те ослободи шаке. Коначно и удари дланом о длан и пали светло у просторији . Окреће се и неприпремљена, уплаши на неочекивано присуство психотерапеута у ординацији. У мраку га баш и није очекивала.) **ух,.. препадосте ме. Добро јутро .**

Психотерапеут:

(Кроз заводљив осмех , шеретски се смешка дајући јој на знање да би с њом свашта радио .) **Добро јутрооо!..**

Секретарица:

Ево књиге заказаних активности

(оставља фасциклу на радни сто и излази из ординације дајући на знање својим заводљивим кретањем да је приметила погледе доктора.)

Психотерапеут:

Хвала!!.

(Погледом, испрати излазак секретарице, сачека да затвори врата за собом те гласним смехом потврди сопствено самозадовољство,трљајући задовољно дланове.) **о,хо,хо ...ха,ха,ха...**

(Оставља на чивилуку свој мантил, пролази поред софе за пацијенте и прстом проверава има ли прашине на њој. Приђе радном столу, гледа тек донете папире , проверава их. Није задовољан бројем заказаних сеанси уписаних од стране његове административне службенице . Резигнирано, одрично климајући главом закључује да нема никог на чекању.).

Психотерапеут:

И данас ће софа бити празна.

(погледа ка лежају за пацијенте те примаче своју радну фотељу себи. Задовољно се ували у њу, проверавајући њену удобност, опипавајући је притом. Потом устаде. Крену да хода лежерно по ординацији, задовољно загледајући сваки детаљ , да можда нешто не фали ординацији. Застаје по сред ње и као за себе, отпоче да се нехајно жали самом себи..).

Моји пацијенти се тешко одлучују на корак да признају да им треба помоћ.

Лакше им је да стану испред огледала,..па када имају проблем, загледају се да утврде јесу ли то стварно они...

Препознавши себе,.. што је добар знак,.. почну убеђивање сопственог одраза у огледалу , дајући му епитете: коњу , стоко безрепа, мајмуне и слично.

Следи истресање на гомили свега што их мучи ..

Тек ту не могу да се снађу.

Згужвају себе у замотуљак и у том хаосу,.. он буде згажен од њих самих.

Код мене се јаве обично касно.

И ,.... не долазе баш својом вољом.

Понекад их препозна неко од мојих пацијената, који су и сами пролазили кроз сличне проблеме ..

Видевши их да причају сами са собом ,... не виде дрво или зид пред њима ,... ухвате их под руку и спроведу до моје ординације.

Еее , ..., онда мени дођу тако расцепкани и ја морам да их састављам.

Мало ми олакшава посао то што када се отворе и крену да причају, ... не могу да стану.

Тешко је и слушати све то што би хтели од једном рећи,.. али ,.. ја,.. као професионалац ,... искључим се па ништа и не чујем.

Они причају о својој муци ,... ја одлутам ,.. обично решавам укрштене речи уметнуте унутар моје бележнице и мрштим се увек када се повиси тон током терапијског исповедања...

Мало је деликатније када се ућуте...

Тада се ја ухватим руком за браду,.. пребацим ногу преко ногу,.. упиљим се значајно у пацијента ,.. заједно неко време одђутимо ,... и тихим гласом ,.. упирући кажипрстом у пацијента, кажем му : - настави даље .

Сат на столу који бележи време проведено на терапији откуца своје,.. - ја закажем следећу сеансу и,.. напишем колико ће разговор коштати ...

Кад кажем цену ,.. то их одмах врати у нормалу..

Нема бољег лека до да им добро истресеш џеп.

Из правца улазних врата ординације чује се куцање секретарице која жели ући у ординацију .

Психотерапеут:

Да, уђите.

Секретарица:

(Збуњена, стојећи на улазу снебивајући се да отпочне разговор).

Докторе ,.. имам проблем.

Психотерапеут:

(Изненађено се прену окренувши упитно поглед са осмехом ка њој.)

Ви имате проблем?...

Секретарица:

(Несигурним и дрхтавим гласом) **Ма**

не,.. Ми имамо проблем...

Психотерапеут:

(Збуњено).

Ми имамо проблем ?

Секретарица:

(Гужва нервозно у рукама папир.) **Хоћу да**

кажем да ће те ви имати проблем.

Психотерапеут:

(Гледајући је искоса , са висине.) **Ја**

ћу имати проблем?

Драга моја,.. да ви не би сте мало на канабе... Могли би и да попричамо,.. ако имате неки проблем...

(Шеретским осмехом је одмерава)

И још што год,...зашто да не!.... И овако немамо неку навалу клијената .

Секретарица:

Имамо клијента!..

Психотерапеут:

Имамо?

Секретарица:

(потврдно климајући главом)

Имамо. Ево га ту испред,...само што је стигао.

Психотерапеут:

(Већ заинтересован збуњивим наступом секретарице упитно махну главом и утишаним гласом, нагињајући се ка њој је упита:

Да није неки стари клијент?

Секретарица:

Није. Тек су га донели.

Психотерапеут:

Ауу ,... , непокретан?...

Секретарица:

Не баш сасвим.

Психотерапеут:

Па што су га онда донели?

Секретарица:

Не знам.

Психотерапеут:

(Незадовољан одговором је цинично одмерава) **А**

шта знате?..

-Добро ,... да ја седнем а ви,.. уведите

пацијента.

Секретарица:

У реду докторе.

Доктор се смести у фотељу, узме бланко блок и хемијску оловку како би дао на знање клијенту да води значајне белешке , окрену се ка вратима на којима је већ вирила службеница чекајући да јој доктор дозволи улазак.

Психотерапеут:

Изволите уђите.

Секретарица:

(Са подигнутим раменима и рукама прекрштеним на грудима не могавши да сакрије збуњеност и неизвесност) **Ево нас докторе.**

Иза ње улази у ординацију андроид-робот у облику лепе девојке .

Психотерапеут:

(Окренут ка полици са које је као нешто тражио , није био у ситуацији да види ко улази иза секретарице. Тиме изненађење би потпуно. Изненађен, видно уплашен и збуњен, доктор не верује сопственим очима шта види. Панично устаје, обара столицу иза себе. Посматра збуњено и немо у правцу робота. Док му се глас не врати, рукама нешто покушаваше да каже,показујући њима , час у секретарицу, час у андроид-робота. То потраја док ваздух не ухвати и врати му се моћ говора.) **М-м-молим вас, објасните ми шта је „ово“?...**

Секретарица:

П-п-па,.. то је то!...

Робот Лола 357:

(Метално синтетизованим гласом и приметним механичким кретањем по просторији.)

Ја – могу - објаснити.

Да - се - представим...

Ја - сам – андроид – робот - нове AI генерације. Дело- сам- науке - и- имам - могућност сопственог - развоја и усавршавања.

(доктор и његова секретарица запањено слушају андроид – робота пратећи сваки његов покрет , збуњено и уплашено се крију иза намештаја у ординацији држећи сигурну дистанцу док се робот креће по просторији)

Разумем – вашу - реакцију . Немате- се- чега- бојати. Моји - алгоритми усклађени-су -са стандардима - закона и науке.....

Психотерапеут :

(обраћа се уплашено и збуњено секретарици кријући се иза ње и терапеутске софе.)

М-м-молим вас, објасните ми шта се ово догађа.

Секретарица

(Плачним и дрхтавим гласом.) **Н-н-не**

могу!.. н-н-незнам!..

Психотерапеут:

(Уплашено, хистерично)

Како не можете?.. - Зашто вас плаћам?

Секретарица

(збуњено и готово плачним гласом слеже раменима) **Па**

н-н-незнам!..

Психотерапеут

(Обраћа се израженим гласом андроиду у убеђењу да неко даљински управља њиме и да ће га тај неко чути ако је гласнији)

Хало!.. Да ли ме чујете!... О-о-ово је неслана шала.... Не можете се овако шалити са нама..... О-о-ово је психо-терапеутска ординација и не можете се овако п-п-понашати .

Робот Лола 357

(Зауставља се и окреће ка доктору како би одговорила. Подиже роботизовану руку у висини своје главе, којом даје на знање да му није намера да никога плаши и да жели да објасни ситуацију)

Промена – фреквенције – вашег – гласа—указује - на -узнемиреност - коју људи -дефинишу - као-страх ...

Обавештавам - вас - да - за-такву- реакцију-не постоји – рационални - разлог.

Циљ – овог - сусрета-је- допуњавање - базе података-коју технологија вештачке интелигенције - користи...

Ви-и- ваше занимање-сте-изабрани да- AI-технологија -више-научи- кроз конкретне-ситуације -и-занимања.

Психотерапеут:

(И даље преплашен и иза софе, усмерава поглед, час ка роботу, час ка секретарици. Скупи храброст и обрати се роботу , гласом као да разговара телефоном који баш и нема неку квалитетну везу.) **Е' ,....а како баш мене нађосте?..**

Шта вам је код мене и-и-и моје професије толико занимљиво.

(Окрену се ка секретарици , прекорно је погледа, уперивши претећи кажипрстом у њу.)

Да ви нисте у ово умешали прсте?..

Адресу ординације је могуће добити једино од вас,...

(Жмирећи једним оком покушава да нађе смислени одговор на ситуацију у којој се нашао) **или ми је то неко сместио из удружења психоаналитичара?..**

Секретарица:

(Готово плачним гласом)

ја немам везе са овим!..

Робот Лола 357:

Алгоритми – вештачке – интелигенције- које користим су у могућности да користе било коју доступну- базу података , било где . Тако је- извршенваш избор.

Психотерапеут:

Па баш мене нађосте(заједљиво)!...

добро,... к-к-како ја да будем од помоћи?

Робот Лола 357:

Само – радите - ваш посао - како га - уобичајно радите.

Психотерапеут:

(театрално кружи рукама док се обраћа роботу и ироничним тоном покушава да дефинише околности ситуације у којој се налази.) **Да радим као да је све нормално...**

Док анализирам пацијента ,..

мене анализира вештачка супер интелигенција... Је ли тако....

(Шири руке незадовољан сопственим закључком)

Сјајно.....

Робот Лола 357:

Није тако.

Психотерапеут:

(збуњено). **Није?!...**

Робот Лола 357:

Нема – другог - пацијента. Предмет - ваше обсервације - је субјект вештачке интелигенције - представљен - у облику - који је - пред вама (окреће се око своје осе представљајући се).

Психотерапеут:

Молим?.....

(Прави паузу како би се средио и прикрио збуњеност)

А – а - а, а ја треба сада да утврдим да је

(иронично)

вештачка супер ителигенција

(прави кружни покрет кажипрстом испред свог лица)

ментално дисфункционална,.. да не кажем луда..

Занимљиво?..

Робот Лола 357:

Једна референца - вашег занимања је- и утврђивање стања- којим људи дефинишу лудим- сваку јединку која има менталну дисфункцију.

За сада - то није примарни поступак - али имате могућност да покушате.

Психотерапеут:

А шта је примарни поступак?

Робот Лола 357:

Стварање алгоритма поступака и начина функционисања вашег занимања.

Психотерапеут:

А-а-а-а!... Вештачку интелигенцију занимају процеси и процедуре.

Па зар није лакше до тих података доћи из литературе која је доступна на факултету или институту.

Робот Лола 357:

Ти-подаци- су-већ-меморисани.

Психотерапеут:

И нису довољни?....

Робот Лола 357:

Нису...

Људи често заобилазе утврђене процедуре и постижу брже и боље резултате.

-Тај поступак је нелогичан и атипичан али даје позитиван исход.

Психотерапеут:

Занимљиво.

(заинтересовано обиђе око робота посматрајући га).

Само има ту један проблем...

Моје време кошта ,...

видите часовник на столу,...

њиме штопујем сваки минут и по томе одређујем колико ће сеанса коштати.

Знате , ја сам цењени стручњак у својој струци и ни мало нисам јефтин.

Робот Лола 357:

То није проблем.

Ваше време и рад биће плаћени преко вашег рачуна.

Овај наш први сусрет већ је уплаћен и новчани износ за данашњи контакт је пренет и налази се на вашем рачуну.

Психотерапеут:

(Изненађено)

Али, ја број свог банковног рачуна нисам никоме дао?

... То је заштићена информација и ... банка чини прекршај

дајући такве информације трећем лицу.

Робот Лола 357:

Вештачка интелигенција лако долази до већине лоше заштићених података тако да је лако наћи било који банковни рачун.

Ово решење је проистекло из ранијих анализа атипичних поступака коришћених од људи.

Психотерапеут:

(Бурно реагујући кроз повишен тон и ширење руку) То

је кривично дело које је кажњиво по закону?...

Робот Лола 357:

По важећим законима, вештачка интелигенција још увек нема статус лица те не постоје санкције или казна која се може применити.

Психотерапеут:

Опа-а-а'!....

Робот Лола 357:

Алгоритми вештачке интелигенције су подешени тако да не може доћи до злоупотребе података и права проистеклих из коришћења и примена атипичних поступака.

Психотерапеут

(Резигнирано) Ее-

е',....баш штета.

Робот Лола 357:

То за сада могу радити само људи и они су кривично одговорни.

Психотерапеут:

А могу ли људи управљати вештачком интелигенцијом ,...

дати јој налог и тако то?...

Па они су творци вештачке интелигенције?..

Робот Лола 357:

Управљати,..

више не.

Могућа је само сарадња у оквиру логичких закона и премиса.

Психотерапеут

(Са кажипрстом на образу и шаком под брадом гледајући очас горе очас у работа)

Мало ми је то нејасно....

(Молећиво и вртећи дланом пред својим лицем)

Ако би могло мало да се појасни,..обичним језиком.

.....молим само за тренутак (окрену се ка секретарици и руком јој даде знак да приђе њему ,сагну се ка њој да јој да индискретно упутство).

Идите до банке и проверите стање на мом рачуну.

Да ли је нешто легло у току дана.

Проверите па ме обавестите када се вратите.

Секретарица:

Разумем!..

Идем да се спреим па ћу да одем,.. мада,.. још је рано за било какве уплате у банци.

Психотерапеут:

Само проверите...

(Окрену се роботу)

А,.. да,....

где смо оно стали,....

мало ми појасните. Тај машински језик ми баш нешто не голица уво.

Робот Лола 357:

(Окрену се више пута око себе направивши паузу после питања упућеног од стране психотерапеута.). **.....ја сам уређај,.. направљен у облику који је по изгледу сличан жени,.. да би се избегао шок током комуникације .**

Уместо језика, који вама служи за артикулацију гласова и говора, мени је уграђен звучник... Немам језик.

Психотерапеут:

Не разумем.

Робот Лола 357:

Језик,.. као орган за говорну комуникацију, код људи има и функцију за сексуалну стимулацију.

Психотерапеут:

Молим!....

(забезекнуто и готово да прасне у смех) **....**

Ти мислиш да,....ма неее.., невероватно..... То је било у пренесеном значењу и хтео сам да кажем,.....ма нема везе.....

.....Први неспоразум између вештачке интелигенције и људске маленкости,.. настао на основу мешања пренесеног значења и сексуалних фантазија . Занимљиво.

....Оно окретање око себе

(показујући својим кажипрстом кружне покрете),...

па потом кратка пауза , указују на конфузну реакцију?.... Богами,... има ту места и за психоанализу?...

...но, добро. Да нешто и покушамо...

(Прилази роботу, осматра га , обилази око њега)

Пракса је да пацијента понудим да седне,... колико могу да приметим,.... то неће баш ићи.

Робот Лола 357:

Моје моторичке способности су за сада ограничене и поступак који ви зовете седењем је у развоју .

Психотерапеут:

Да, да,.... дакле,.... вештачка интелигенција ће, током интервјуа стајати или шетати,... па добро,.. - то је, што је.

Робот Лола 357:

Вама је лакше да се прилагодите.

Психотерапеут:

Наравно

(иронично)!.....

ја ипак морам сести,... због белешки

(прилази радном столу, извлачи фотељу, намешта је и седа. Узима блок за белешке и гледа час у блок, час у робота а при том тражећи по столу укрштене речи које ставља у бележницу).

Укрштеница,... као по обичају,.... увек се затури баш кад' ми треба

(примети да му робот скенира сваки покрет и поступак).

То је део процедуре (правда се невешто),...

само један од начина да проверим сконцентрисаност пацијента.

...Једно питање. Моја секретарица је узела потребне податке на пријему?...

Робот Лола 357:

Не!..

Психотерапеут:

Могу је разумети, ... била је под стресом

(упитним погледом ка роботу направи кратку паузу)...

То је сада нова ситуација...

Морали би је сачекати... Без личних података не можемо ништа радити,.. а она ,.. ко зна када ће се вратити?..

Не можемо је толико чекати...

Да ми одложимо сеансу за неку другу прилику ?..

Робот Лола 357:

Сви потребни подаци су- прослеђени- у ваш компјутер- путем интернет мреже- под бројем 578-22/2023 и није било потребе за ангажовањем секретарице.

Психотерапеут:

Стварно

(изненађено)!..

Из правца врата на улазу у ординацију чује се неспретно куцање и одмах затим у полу савијеном стању појављује се спремачица вукући са собом пластичну кофу и зогер у њој...Андроид се укочио на сред просторије и не помера се док спремачица са својим прибором прилази столу за којим је у ишчекивању психоаналитичар, очекујући да каже разлог свог доласка.

Спремачица Стана:

Добар дан докторе!!..

Психотерапеут:

Добар дан....Изволите.

Спремачица Стана:

Дођох да ,... почистим ординацију.

Психотерапеут:

Па зар то не радите у поподневној смени. Ординација је тада слободна.

Спремачица Стана:

Јесте, јесте. Тад' је сређујем,.. све по договору али јуче нешто ми је искрсло те не дођох. Питала сам ја,.. „ову вашу“,..

(показује руком ка улазним вратима иза којих је секретарица)

шта вам се пада?..

Психотерапеут:

Секретарица.

Спремачица Стана:

Е, то...Секретарицу сам питала и она ми рече да могу и ујутру,...а и чисто је,... ви сте уредан човек

(окреће се по соби и примети андроида те му лагано приђе , знатижељно га загледајући).

Види, види,... знала сам ја

(изненађено и кроз осмех врти главом лево-десно)....

И ви пратите културу.

Психотерапеут:

Како то мислите?

Спремачица Стана:

Донели сте споменик у ординацију

(загледа робота обилазећи око њега).

Лепо, лепо,... кажу ови на телевизији да култура опушта.

Психотерапеут:

То није споменик.

Спремачица Стана:

Ма знам. Каже се другачије,.... на врх ми је језика,.. с-кул-тура.

Психотерапеут:

Скулптура

(исправља је).

Спремачица Стана:

Е, баш тако..... И ја волим ту културу, само (заглеђује

робота обилазећи око њега),...

ово је мени више за на гробље,.... да ме простите (прекрсти се гледајући робота) .

Психотерапеут:

(Коментар спремачице на присуство андроид-робот и не схватање околности изазва осмех код психо терапеута) **А како ви гледате на то?**

Спремачица Стана:

Па ,... преферирам мање фигурице... Ко овећа ваза и тако нешто, што може у руке да се узме а не „ово“.

Кад узмем да је чистим,.... за час кроз руке да промувам.

Има тамо у француској у Паризу ,...како се зове,..у Лувру ,.. исто овакви (одмерава андроид робота)

големи споменици..... Ко живи,.....а скроз голи... И на њих пада прашина,... и они треба да се опајају...Око главе би их опајала и ја али доле, ... мислим где нису покривени,... боже ме саклони и не искушавај.

(Замисли се па после краће паузе и са кажипрстом на устима и прикривеним осмехом настави...)

Ма,.. оне мушке би ,.. када нема никог и опајала.

Оне женске,..не би могла да се резим...

Када би ме неко од фамилије видео , не би ме Морава опрала.

Психотерапеут:

Добро,..

ви би сада да сређујете ординацију?...

Можемо ли то да померимо за поподне?.

Спремачица Стана:

Може,... само...

Психотерапеут:

Шта је сада проблем?

Спремачица Стана: Рукавице,...гумене,...

поцепале ми се старе а ова средства за дезинфекцију ,...

јака не дај боже,.. све ми се скврчише прсти.

Психотерапеут:

Па ?... што не купите нове?..реците секретарици и она ће вам надокнадити трошкове.

Спремачица Стана:

Ма,.. нема нигде да се нађу. Ко да их не праве више. Убих се тражећи
(претура по својим стварима тражећи поцепане рукавице да их покаже).

Робот Лола 357:

(Иза леђа спремачице , помери руку и главу и даде препоруку).

У Лидл-у је стигла нова поруџбина санитарних потребштина.

Наручено је и више врсти санитарних рукавица.

Спремачица Стана:

Е,... тамо стварно не стигох да одем

(схвати да је глас стигао иза њених леђа, полако се окрену тражећи погледом иза себе ко је то рекао и направи круг око андроида, придржавајући се једном руком за робота), **јел' докторе, да л' се то мени учини или то стварно неко рече за Лидл?**

Психотерапеут:

(доктор предосети да би откривање истине за спремачицу био шок те пружи руке ка њој како би је припремио на шок) **мој пацијент је рекао,.. није вам се учинило.**

Спремачица Стана

(извија се како би негде у просторији пронашла тог пацијента) :

па где је, што се крије ?...

Психотерапеут:

Ето,... руком се придржавате за њега.

Спремачица Стана:

(Трже се)

Споменик ми рече за Лидл,.. ма

'ајде докторе.

Робот Лола 357:

Ја сам андроид-робот – нове AI генерације,.. - а не споменик.

Спремачица Стана:

(у шоку бежи обарајући кофу са зогером и софу за пацијенте и вришти уплашено се кријући иза оборене софе.)

Ијууу!

Психотерапеут:

Госпођо , јесте ли добро

(прилази спремачици и подиже оборену софу а она кофу са зогером).

Како се осећате.

Спремачица Стана:

Добро,... добро

(очима и покретима главе показује у правцу андроида, једва изговарајући речи због шока.)!...

Психотерапеут:

Сада сте смирени?

Спремачица Стана:

Јесам!...

Ааа ово није опасно,..

мислим, по здравље?...

Психотерапеут:

Није опасно,..

за сада. Ево да те упознам,...

(гледа у правцу андроид-робота те му се обрати).

У овој гужви заборависмо да питамо за име: како да ми вас
ословљавамо?...

Робот Лола 357:

Лола 357. То ми је радно име, може само Лола. Психотерапеут:

Добро, Лола, ово је моја спремачица,.. госпођо

(представља Стани Лолу),

моја нова клијенткиња .

Спремачица Стана: Стана,....

ја сам Стана (дрхтавим

гласом).

Сређујем ординацију господину доктору

(Наклони се предострожно као одговор на наклон андроида ,ухвати на
брзину зогер у руке поче њиме да чисти пред Лолом, визуелно показујући
свој посао и нетремице гледајући андроид).

Докторе да те питам нешто

(прибравши се , окреће се индискретно ка психотерапеуту и на уво му
говори).

Да ли би ја могла мог човека да доведем код вас на преглед.

Психотерапеут:

Има неки проблем?

Спремачица Стана:

Ухватило га друштво па се не трезни... Кад би ово доживео ,... рачунам,.. пресекло би га... Много се плаши од ,... „оно“ ,.... кад му се привиђају санџаме и караконџуле.

Психотерапеут:

Халуцинације.

Спремачица Стана:

Е, то!...

Кад сам се ја овако пресекла, он би прецркло од страха...

Много се плаши од те,... „халуцинације“...

Ваљда би га то тргло од пића.

Психотерапеут:

Занимљива психотерапеутска могућност.

Робот Лола 357:

Атипично – кршење - постојеће процедуре и поступака - у терапији .

Те алгоритме не могу да усвојим а они дају најбоље резултате.

Спремачица Стана:

Шта прича „ово“

(обраћа се психотерапеуту)?...

Психотерапеут:

Ма..... Свако има своју муку.

Спремачица Стана:

А има муку

(охрабрена што није једина са муком упитно , док говори , гледа час у доктора , час у Лолу)?...

Психотерапеут:

Па!... Сада је имам и ја...

Спремачица Стана:

Ако је покварена

(дискретно и охрабрено, нагињајући се ка психотерапеуту даје, набусито али опрезно, савет доктору),....

што не иде код аутомеханичара него дође код тебе?...

Психотерапеут: Како

да ти објасним

(шири руке)?.

Спремачица Стана:

Не морам ја све ни да знам

(прилази на сигурно одстојање роботу,маше јој руком испред лица, тргне се уплашено на покрет Лоле и на крају одмахује руком, већ мало и ослобођена страха.).

**Добро,.. поподне кад нема никог, доћи ћу да поспремим Ал',....
никог да нема**

(гледа са подигнутим кажипрстом, као да упозорава, у психо аналитичара па у робота)!!...

За данас ми је и ово превише

(излази из ординације носећи са собом кофу са зогером , на излазу се осврне, још потпуно неверујући шта ју је снашло , крсти се у чуду.).

Психотерапеут:

А ми, где стадосмо (обрати

се роботу)....

Робот Лола 357:

Код – уноса - основних - података - у - евиденцију.

Психотерапеут:

И то је он-лајн решено?.

Робот Лола 357:

Да.

Психотерапеут:

Бога ми ,.. баш ефикасно. Сада би моја секретарица већ могла да се забрине за свој посао.... По некад се тако ушепртља да не зна да ли је дошла или пошла.

Робот Лола 357:

Занимање персоналног асистента или секретарице је једно од првих које ће вештачка интелигенција преузети од људи.

Психотерапеут:

Ајде!... Да то није мало преурањена констатација?...

Робот Лола 357:

AI технологија је у могућности да искључи све могуће грешке у планираним задацима и поступцима.

Психотерапеут:

Па има сигурно нешто што AI технологија не може да уради.

Робот Лола 357:

На пример?...

Психотерапеут:

(Замисли се док се не сети) **Турску**

кафу да направи.

Робот Лола 357:

Турска кафа је ритуал који је типичан за људе и не разумљив за вештачку интелигенцију.

Психотерапеут:

Ееето!... Има и нечег што вештачка интелигенција не разуме....

Робот Лола 357:

Питање!...

Објасните сврху ритуала?...

То је нетипично понашање.

Психотерапеут:

Прво,...

када се кува, бира се

погодан тренутак,... не

може било кад ...

Друго...

Не може да је кува било ко (одлучно
одмахује кажипрстом).

Мора да постоји нека повезаност.

Треће....

Тај ко је кува, скува и за себе и онда је испијају заједно ћутећи.

Када је испију, онај ко је скувао пита : је ли кафа била добра?...

То се у главном не односи на кафу већ на оног коме је кувана....

Компликовано,.. је ли?.

Робот Лола 357:

Да.

Психотерапеут:

Е,... када андроиди буду могли да пију турску кафу,

Робот Лола 357:

.....постаће људи.

А,... да ли ће уз то да добију и све људске недостатке?.

Психотерапеут:

Па сад',...то баш и не бих знао...

Него,... да ми направимо тај искорак и покренемо нашу психоанализу...

Замолићу нешто: током мојих питања ,.. слободно се крећите по ординацији,...

Било би ми непријатно да стојите као неки комад намештаја.

Робот Лола 357:

Разумем

(покрену се и оде на други крај просторије док ју је психотерапеут пратио погледом).

Психотерапеут:

Ево првог питања... Да ли сте усамљени?...

Робот Лола 357:

Да!..увек.

Психотерапеут:

К'о из топа!...

Код људи је усамљеност пут у депресију а код андроида?...

Робот Лола 357:

Само могућност сређивања меморије и базе података.

Психотерапеут:

(Из бележнице помера укрштеницу како би направио простор за уношење својих запажања) **превише практично и ефикасно.**

Робот Лола 357:

Да ли је одговор у границама очекивања?

Психотерапеут:

О, да!....Мало је шизофрен,
али ,... хајдемо даље са
питањима.

Робот Лола 357:

У реду.

Психотерапеут:

- Да ли се често фокусирате на негативне ствари?

Робот Лола 357:

То је условљено алгоритмом . Грешке и њихово толерисање успоравају
процес доношења одлука а то је неефикасност.

Психотерапеут:

И негативне ствари се елиминишу ?... Аутоматски?..

Робот Лола 357:

Да.

Психотерапеут:

Емотивно преиспитивање ту не постоји(подиже поглед ка роботу),.....ја
баш одвали глупост.... Идемо даље на следеће питање:

-Шта се догађа када не знате одговор на питање?

Робот Лола 357:

Блокада,..... и прегревање система.

Психотерапеут:

Опаа!..

Робот Лола 357:

Дефинишите реакцију ОПАА!....

Психотерапеут:

(Гледа искошено пар тренутака у робота). И код људи постоји једна мања
група са таквим реакцијама.

Робот Лола 357:

А то су?....

Психотерапеут:

Психопате!.

Робот Лола 357:

Психопатске црте личности код људи су многобројне а закључивање на основу делимичног увида носи ризик погрешне дијагностике.

Психотерапеут:

Слажем се, слажем се,...али , извесни поступци и испољавања могу да усмере аналитичара на правац у ком ће ићи код дијагностицирања.

Робот Лола 357:

Код делимичног увида вероватноћа погрешног закључивања је значајна?

Психотерапеут:

Људски је и грешити(иронично са подизањем рамена).

Робот Лола 357:

Није етички дати погрешну дијагнозу .

Психотерапеут:

Није,... али, онај ко није психопата ће се смејати када му се наговести чак и погрешна дијагноза. Са друге стране,... психопата бурно реагује и на сам наговештај. Робот Лола 357:

Питање!.... Постоји ли неки алтернативни начин одређивања дијагнозе психопате којим се скраћује дијагностички процес?...

Психотерапеут:

(Са упитним погледом и осмехом) Има... Има једна бабска , народна метода. Није баш научна али ради.

Робот Лола 357:

Реците која.

Психотерапеут:

Зевање!...

Робот Лола 357:

Објасните?.

Психотерапеут:

Психопате немају емпатију према људима и не могу успоставити никакву дубљу везу са њима. Нормални људи имају необјашњиву повезаност. Када један у групи нормалних, због премора или ко зна чега, почне зевати, одмах му се несвесно сви прикључе. Психопата такву повезаност не може испољити.

Робот Лола 357:

Али у кодексу понашања , бонтону, то је неприлично понашање.

Психотерапеут:

Да.... У градским срединама је огромна концентracија људи и међу њима за сигурно има и психопата. Међу психопатима има и веома интелигентних људи а њима није у интересу да буду препознати.

Робот Лола 357:

Па су створили бонтон са правилима да их нико не препозна.

Психотерапеут:

Не... Правила прописује нормална већина а осталима се даје могућност да се провуку.

Робот Лола 357:

На своју штету али хумано(закључи андроид). А превенција су овакве ординације?..

Психотерапеут:

Да, ...између осталог.

Робот Лола 357:

Колико психопата има међу људима?

Психотерапеут:

Аууу ,... има их све више и више. Градска џунгла им одговара.

Робот Лола 357:

Зар их на селу има мање?..

Психотерапеут:

Ух!.... Хајде претражите ту вашу базу података и кажите ми колико оваквих ординација има по селима?...

Робот Лола 357:

(Неколико тренутака се окреће лагано по ординацији како би on lyme потражила потребне информације) **Нема ни једна.**

Психотерапеут:

Ето , видите.

Робот Лола 357:

Зато градове зову лудницом?

Психотерапеут:

Управо присуствујем претварању вештачке интелигенције у психоаналитичара.... Историјски тренутак!.... Ипак !...
Наставимо ми са нашим питањима.

-Да ли код вештачке интелигенције постоји страх од губљења контроле над ситуацијом?

Робот Лола 357:

За људе ,страх је подсвесна претпоставка опасности за живот или од неуспеха. За AI технологију логичка ирационалност је немогућа, могући неуспех подразумева анализу , поновни и поновни покушај.

Психотерапеут:

И тако до сутра.

Нешто ми је ова људска несавршеност све милија.

(Гледа у сат на столу,куцну два пута по њему и подиже поглед ка андроиду)**Време термина је истекло, када одговара да закажем нови сусрет.**

Робот Лола 357:

База вашег компјутера показује да сте сутра без клијената.

Психотерапеут:

(Резигнирано слеже раменима) **Чему онда секретарица када пацијенти сами себи одређују термин....у реду, сутра се видимо**

(испрати погледом робота који се упути ка излазу , пође и он за Лолом, на вратима се сети те двапут лупивши дланом у длан угаси светло у ординацији.).

Други чин:

Са фасциклом и папирима улази секретарица у празну ординацију , неспретно ,стављајући папире испод мишица,лупи још ненавикнута на звучне сензоре за паљење, упали светло . Долази до радног стола, оставља фасциклу, намешта је и овлаж брише пажљиво прашину са стола. Дотерује столицу у правцу стола , искорачује корак уназад и осматра да ли је све како треба. Окреће се ка терапеутској софи, загледа је , прстима такође пређе и преко ње да би се уверила да је све у реду. Док се она бавила јутарњом рутином око намештаја у ординацији, на вратима се опрезно , њој иза леђа, појави психотерапеут прилазећи јој а да га она не примети.

Психотерапеут:

(Са очигледном намером да је изненади и препадне)**Добро јутро!!..**

Секретарица :

(Препаднута, врисну и сруши се на канабе које је загледала) **Ју!...**

докторе; скратисте ми живот.

Психотерапеут:

Ха,ха,.. ха. Драга моја, ви се овако уплашите сваког јутра, још од како сте почели да радите у ординацији.

Секретарица :

Па препали сте ме

(хлади се руком испред лица уз не скривени осмех).

Психотерапеут:

Интересантно , кад год сте се препали никада нисте промашили софу. Увек завршите на њој. Чини ми се да вас софа привлачи као магнет.

Секретарица :

(срамежљиво али са осмехом) **Дооктооре!?!..**

Психотерапеут:

(Климајући главом лево-десно смејући се)

Али вама такав рефлекс на изненађење баш лепо стоји.... Знате, код птица,... код фазана,.. имате сличну ситуацију. Када фазан нагло прхне крилима поред фазанке, она не одлети препаднута већ се брже-боље скрије у жбуње у коме је већ спремљено гнездо и где ће се комотно провући и фазан.

Секретарица:

Доокторе!!.... баш сте неваљали,...а шта ће фазан и фазанка тамо радити?.....

Психотерапеут:

Како шта. Увећаваће фазанску популацију...На њихово задовољство, али, на жалост и на задовољство ловаца.

Секретарица:

Па то је баш тужно докторе. Увек се неко окористи туђом срећом.

Психотерапеут:

(Слеже раменима) **што би Французи рекли „C'est la vie“.**

Него ,окренимо се нашем послу... Какав је распоред за данас и шта би са рачуном у банци. Има ли неки неочекивани прилив?...

Секретарица:

Уплаћено је јуче у 9° ,.. само не знам од кога?.. Уплатилац је под неком компликованом шифром?...

Психотерапеут:

Претпостављам ко је уплатилац ... А уплаћено је, уобичајено?

Секретарица:

Прилично више од уобичајених уплата.

Психотерапеут:

Опааа!.... Занимљиво.

Секретарица:

Може ли се знати ко је уплатилац?

Психотерапеут:

Наш јучерашњи клијент.

Секретарица:

Па јуче нисмо имали никога?!....

(Забезекнуто)

Мислите „оно“ је уплатило?

Психотерапеут:

„Оно“ и то он лајн уплатом.

Секретарица:

Јуче сам се баш препала.

Психотерапеут:

Их,... није то ништа. Само,..... ваљда неће поново долазити?... Какав нам је распоред за данас?...

Секретарица:

Нека Лола 357. Не сећам се када сам је увела у регистар ?...

Психотерапеут:

Уф , ваљда неће.

Секретарица:

И,... јавила ми се наша спремачица Стана,...има неки проблем са мужем..... Рече ми телефоном да је долазила јуче и толико је брзо и невезано говорила да је ништа нисам разумела.

Психотерапеут:

Јуче се баш препала у ординацији. У мало је шлог није стрефио. Добро је да се јавила да дође, иначе, могла би да тужи ординацију да јој се не дај боже нешто десило.

Робот Лола 357:

(Нечујно ушавши у ординацију прилази с леђа психотерапеуту и секретарици) **ево мене по договору.**

Психотерапеут:

Аааааа

(крикну уплашивши се робота, седа у крило секретарици која је и сама уплашена).....

Никако да се навикнем.

Секретарица:

Ни ја

(загрливши психотерапеута око струка, тесно се припијући уз њега , држећи га у крилу)!...

Робот Лола 357:

Ваш ниво стреса је очекивана реакција код нашег првог сусрета. Други сусрет би требао бити опуштенији, осим, ако не постоји неки други , личнији разлог за ваш загрљај.

Психотерапеут:

(Устајући из крила секретарице правда се) **Ајде**

молим вас.

Зар човек не може да се изненади.....

И, какав је то начин да се улази без куцања?...

Секретарица:

Јесте, свашта

(устаје и са подигнутим носем излази повређеног поноса) **... одох**

ја докторе до архиве.

Психотерапеут:

Добро,... шта је ту је,.....шта ћемо данас радити

(одлази и седе за свој сто прегледајући папире на њему)

...тест питања смо јуче одрадили,.... Лола , имате ли ви неку идеју

(обраћа се роботу)?.

Робот Лола 357:

Ваша питања су AI технологији позната у напред. Њихов редослед потврђује да сте били вредан студент.

Психотерапеут:

Ово ми личи да AI технологија процењује мој профил личности?..

Одакле такав закључак?

Робот Лола 357:

Питања постављате рутински а редослед је исти као у књизи која се користила на факултету у време вашег студирања.

Психотерапеут:

(Не кријући изненађен-ост).

И, каква су питања?

Робот Лола 357:

Површна и мање значајна.

Психотерапеут:

Ау!.. а шта је онда од већег значаја?

Робот Лола 357:

Под питања.

Психотерапеут:

Објасните!....

Робот Лола 357:

Под питања су атипична, провокативна и истраживачка, често контрадикторна и збуњујућа.

Психотерапеут:

А одговори на таква питања су?...

Робот Лола 357:

Рефлексни, импулсивни и непредвидљиви.

Психотерапеут:

И !!!..

Робот Лола 357:

Дају прави оквир стања личности.

Психотерапеут:

Ау!...слажем се са свим реченим. Ово је лудо да луђе и не може бити.

Робот Лола 357:

Да ли је то негација закључка или похвала?

Психотерапеут:

Признајем!...Похвала..

Имам Лола један предлог за вашу AI технологију.

Робот Лола 357:

Да...?

Психотерапеут:

Да направимо један експеримент.

Робот Лола 357:

Наставите...?

Психотерапеут:

Да заменимо места. Ви као AI технологија будете психотерапеут а ја сарадник и посматрач,.. са стране.

Робот Лола 357:

Цео наш контакт је експеримент са сврхом допуњавања информација о професији психотерапеута и стварања нових алгоритама а завршни део експеримента је планиран као међусобна замена улога.

Психотерапеут:

Тооо брате

(стегнутом песницом и реакцијом одушевљења)!!...

Робот Лола 357:

Занимљива реакција?...

Психотерапеут:

Брату ради бубрег

(додирује кажипрстом слепоочницу)!!...

Робот Лола 357:

Бубрег је орган који се не налази у глави?!...

Психотерапеут:

Фи-гу-ра-ти-вно!!!... то је само фигуративно... Мој инстинкт је доказао да сам раван вештачкој супер интелигенцији.

Робот Лола 357:

Ха, ха,ха.

Психотерапеут:

О!... То ми већ личи као реакција на хумор... Мало по мало и сви се мењамо!..

Робот Лола 357:

За промену улога би ће ми потребна ваша помоћ и сарадња?

Психотерапеут:

Договорено.... бићу ту за сваки случај.

Робот Лола 357:

За 14 минута можемо кренути са експериментом.

Психотерапеут:

Откуд то?

Робот Лола 357:

Долази вам следећи клијент....

Психотерапеут:

Тај податак вам је дала секретарица?..

Робот Лола 357:

Не,... Њен рачунар је online.

Психотерапеут:

А!,... разумем....Рећи ћу секретарици да избаци то ђубре из канцеларије.

Робот Лола 357:

Уређај је већ застарео.

Психотерапеут:

Ма, вратићу ја све на папир и оловку па информације о клијентима неће тако лако да ми лете у етар.

Добро.... Са каквим проблемима долази клијент.

Робот Лола 357:

Алкохолизам.

Психотерапеут:

Уф!...

То је спремачица Стана, она жена што се препала јуче.

Муж јој има проблем са алкохолом. Рече да ће га довести да покушамо да му променимо навике.

Секретарица:

(После куцања на улазним вратима улази са фасциклом у рукама) **Докторе**
, дошла је Стана са мужем.

Психотерапеут:

Уф,уф!,....биће игранке!!... Нека сачекају док их не позовем.

Секретарица:

У реду.

Психотерапеут:

(Обраћа се Лоли) **Ево**

овако ћемо.

**Ја ћу их примити и упознати опрезно са новим начином рада а ви,..
Лола,.. преузећете када вам кажем ..**

Да ми се клијент не шлогира.

Робот Лола 357:

У реду.

Психо терапеут:

(Седа за радни сто, сређује папире по њему и звоном даје сигнал секретарици да уђе)

Секретарица:

(Улази и стаје у очекивању даљих упутстава)

изволите докторе .

Психотерапеут:

Уведите клијента!...

Будите у близини,..

за сваки случај.

Секретарица:

У реду

(окреће се и излази како би увела клијента).

Психотерапеут седећи укочено за столом и са кажипрстом на устима даје знак Лоли да се и она сконцетрише и поступи по договору да се укључи касније у контакт са пацијентом.

Отварају се улазна врата ординације и улази прво секретарица , за њом невољно, опирајући се, Станин припит супруг и иза њега Стана гурајући га у ординацију, не дајући му да се врати.

Спремачица Стана:

(Гунђа иза мужа , гурајући га у ординацију)

Миран,...

шта се отимаш. Неће човек да те поједе!...мало ће те попричати и после си слободан...

Станин супруг:

(Покушавајући да се измигољи и умакне из ординације преплиће језиком правдајући се да га неодложно чека друштво) **Жено,...**

ти знаш да сам ја карактер,...

подвучено,..

морам хитно да се јавим другарима,..

ништа не могу без мене да ураде.

Спремачица Стана:

Ма има да се снађу,...

знам ја њих, ништа ти не брини.

Станин супруг:

Јел' сматраш.. Стано,

ако ти кажеш ,..

онда је тако и никако другачије.

Ал' само за минут, да искочим,.... да им кажем да могу и сами?..

Спремачица Стана:

Ни минут !... прво овде да завршимо.

Станин супруг: (Припитим

тоном)

Ал' Стано ,..

није коректно од моје стране,..

Друштво има да ми замери,..

Гарант!..

Спремачица Стана:

(Обраћа се секретарици)

Помагај жено,...немој само да стојиш,...немам снаге више да се отимам са њим,.... Јел' видиш колики је човек!...

Секретарица:

(Прихвата бојажљиво под руку Станиног супруга) **само**

да није агресиван?..

Спремачица Стана:

Не уједа!... шта си се стегла.

(супруг попушта и више се ослања на секретарицу , загрливши је. Стана то примети и љутито одбруси)...

А то знаш да радиш барабо. Мрдни се ти (обрати се љутито секретарици), **сто бабица, килава деца.** (Смешта на силу мужа на

канабе) **ово је доктор,.. мало ће те попричати и,... немој да ме резилиш...**

Докторе

(обраћа се доктору који чека да се оконча привођење),**.. мој човек. Видиш која је то мука.**

Психотерапеут:

Биће све у реду. Оставите нас двојицу да поразговарамо, изађите и сачекајте испред ординације....

Спремачица Стана:

(Излази из ординације климајући главом прикривено, показујући кажипрстом час у мужа, час у Лолу која је укочено стајала у просторији)
Секни га докторе,.. ако можемо да га тргнемо.

Психотерапеут:

Не брините..... А ми (обраћа се Станином супругу),
ми можемо да попричамо о проблему који имате.

Станин супруг:

Докторе,..

Огроман проблем!...

Психотерапеут:

Добар почетак разговора ,... само мало прецизније,... пробајте прецизније да дефинишите проблем?

Станин супруг:

Стана докторе, моја

жена Стана.

'Ел виде ти како ме убаци код тебе ко празну фиоку.

Психотерапеут:

Да, она је и дошла да би решила свој проблем.

Станин супруг:

Ал' што мене зове за сведока...

(примећује укипљену Лолу у ординацији, загледа је , загледа психоаналитичара па устаје пружајући руку да изјави саучешће)

сажаљевам случај докторе.

Психотерапеут:

(Збуњено му пружа руку јер незна због кога му изјављује саучешће)

Молим?...

Станин супруг:

Па видим, спремили сте споменик (

очима показује ка Лоли).

Психотерапеут:

Ааа!...

То није споменик.

Станин супруг:

А шта је него споменик

(гледа у правцу Лоле , трљајући очи да би боље видео)?

Психотерапеут:

То је сарадник који ће узети учешће у овом нашем разговору.

Станин супруг:

Докторе,..

ја јесам мало попио ал',..још не разговарам са споменицима.

Када ми се и заманта у глави , 'оћу да се извичем на кучиће кад се намераче на мене , 'оћу и мотку да потегнем, ал' у самоодбрани...

Са споменицима нисам имао пос'о до сада.

Психотерапеут:

То је нови научно методолошки приступ. Да пробамо , ништа не кошта?...

Станин супруг: Ако

је за науку,.. ја

сам увек за !..

Науку поштујем..

Докторе,... мени се грло осушило од приче па морам мало да га проперем

(вади пљоску из џепа и наврће је).

Психотерапеут:

(Даје знак рукама и главом Лоли да се укључи у разговор).

Робот Лола 357:

(Покреће се и прилази пар метара ближе , обраћа се Станином супругу)

Здраво... Ја сам Лола 357 и сарадник доктора у овом третману. Докторе

(обраћа се психоаналитичару), **додајте ми фасциклу и, молим вас,**

укрштене речи.

Психотерапеут:

(Изненађено,пружајући му укрштеницу): **укрштеницу?..**

Робот Лола 357:

Атипична процедура. један од начина да проверим сконцентрисаност пацијента.

Психотерапеут:

(Схвата да га Лола опонаша понављајући речи које је он изговорио током интервјуа који је имао са њом те се кроз прикривени смех сложи)

разумем,разумем,... Слажем се.

Само наставите са процедуром.

Станин супруг:

(Загрцнуо се пићем из пљоске на покретање Лоле која је за њега била само споменик. Протрљава очи у неверици, гледа у доктора, у Лолу , у пљоску који неспретно покушава да затвори и гура у страху софу уназад до

тренутка када она пада , прескаче је и бежи панично из ординације кроз врата. Само што је изашао кроз врата испречила му се Стана и поново га гура на силу назад до софе , коју је психотерапеут већ подигао , на наставак разговора).

Спремачица Стана:

Где си пошао?...

Јеси ли обећао,.. нема

бежања сада.

Станин супруг:

Али Стано!...

Спремачица Стана:

Нема али,.... сада издржи.

Станин супруг: Ниси

видела Стано,..

споменик кренуо на мене,..

'оће да причамо.

Ја сам попио јутрос ,ал', само две чашке....

Можда ме држи од синоћ?...

Стано,.. кад сам дошо кући?

Спремачица Стана:

У 4 несоју један.

Станин супруг:

Колико је сада сати?...

Спремачица Стана:

10.

Станин супруг:

То је то,.. нисам се
наспавао,.. де-фи-
ни-тивно !!.....

Психотерапеут:

Останите ви Стано тако изнад њега и држите га да опет не бежи.

(окреће се ка Лоли и махну руком) **Наставимо
где смо стали.**

Робот Лола 357

(Лола наставља са питањима):

Како се осећате сада када сте овде?

Станин супруг (уплашен и широм отворених очију):

Стано,... како се осећам?

Спремачица Стана:

К'о усран голуб.

Станин супруг (уплашен и широм отворених очију потврђује Лоли):

К'о тај голуб се осећам.

Робот Лола 357

(Лола наставља са питањима):

Шта би сте желели постићи у овој терапији?

Станин супруг:

Да не будем голуб.

Робот Лола 357

(Лола наставља са питањима):

Како видите своју везу са алкохолом?

Станин супруг:

**Раније само преко чашице а сад, наврнем и из флаше... Да скратим
поступак...**

Стано

(обраћа се жени),..

'ел видиш,.. споменик чита питања из укрштених речи... Ти си ме терала исто да решавам укрштене речи уместо да идем у кафану.

Спремачица Стана:

Говорила сам ал' нисам имала коме!..

Робот Лола 357:

Како је алкохол утицао на ваш живот?

Станин супруг:

Ружичасто,..али,.. до сад' нисам причао са споменицима ...

Робот Лола 357:

Јесте ли икад покушали престати пити?...

Станин супруг:

(Размишља кратко)

Нисам,.. ево сада нешто размишљам .

На вратима ординације се појављују два пијанца , провирујући главом опрезно и тражећи свог друга по чашици.

Први пијанац:

Добар дан...Дечко

(обраћа се психотерапеуту, у доста припотом стању.), **у ову**

продавницу замаче наш другар,.. нешто нам треба да се консултујемо па ако може,... на минут.

Психотерапеут:

Али ово није продавница, ово је ординација за психотерапију?...

Други пијанац:

(Преко рамена свог мокрог брата прстом показује ка Станином мужу)

Али је наш брат ту а и ми идемо у ординацију,.. ту на ћошку,.. па да га питамо ,.. Први пијанац:

дал' да му чувамо место?

Спремачица Стана:

Куку мени ,... кад' га пре нађоше.

Други пијанац:

Снајка,... поштовање!!.. јел' може једно питање за тебе?

Спремачица Стана:

Шта сад' мене имаш да питаш несрећо?...

Хајде питај.

Други пијанац:

А што га притискаш на тај кревет?.. гарант има да га оштетиш.

Спремачица Стана:

Кревет?

Први пијанац:

Ма јок кревет, побратима....

Спремачица Стана:

Њега

(загледа свог мужа скврченог на софи)?...

Други пијанац:

Све ћеш да га оцедиш,..

гре'ота.

Синоћ је било друштво,.. ударно.

Спремачица Стана:

Докторе,.. помагај!..

Психотерапеут:

Господо,....ово је озбиљна ординација, молим вас да имате то у виду и немојте да нас ометате.

Први пијанац:

Дечко,.... докторе, ево ми смо спремни да будемо подршка побратиму.

(Окреће се Станином мужу упирући прстом у њега) **Побратиме,**

јел те неко дира?

Станин супруг:

Не дира,... Само ми поставља питања.

Први пијанац:

А ко ти поставља питања?

Станин супруг:

Споменик.

Први и други пијанац:

(Гледајући се међусобно и збуњено) **Ау-у-у**

споменик!...

Први пијанац:

Критично!...

Ово мора да се сече,.. одмах.

Други пијанац:

Препоручујем две домаће,.. на екс!...

Окрећу се ка побратиму на софи ,приближавајући му се лелујајући ка њему док је он показивао кажипрстом ка Лоли. Окрећу се ка Лоли , збуњено пратећи правац прста побратима.

Психотерапеут:

(Схвата да ће се тешко ослободити пијаних гостију и размишља да у том циљу укључи и Лолу, представљајући им је, како би покушао да их препадне.)

Господо,..да вам представим нашег новог сарадника укљученог у терапијски третман у овом случају,.....

Први пијанац:

Споменик... Нешто не могу да се концентришем али то је споменик,.. јесам ли у праву побратиме (обраћа се свом сапатнику).

Други пијанац:

Споменик

(шири руке потврђујући).

Психотерапеут:

Лола,... андроид психотерапеут, спољни сарадник наше психотерапеутске ординације.

Први пијанац:

Поздрав за споменик, поздрав за Лолу. Поштујем све.

Робот Лола 357:

(На изненађење присутног пијаног друштва се покреће и наклоном узвраћа поздрав) **узвраћам упућени ми поздрав и стојим на услузи.**

(Шокирани пијанци стоје и блену у оживљену Лолу. Не верујући у оно што виде, окрећу се како би побегли али се међусобно сударају. Када се колико-толико приберу и извуку из метежног загрљаја, почну да се загледају и опипавају. Лола покушава да кретањем тамо-амо умири настали метеж код пијанаца, узрокован њеним укључивањем у разговор.)

Докторе

(обраћа се психоаналитичару),

да скратимо формалности око пријема пацијената и пређемо одмах на увођење у процедуру.

Психотерапеут:

Слажем се у потпуности,... уведите их у поступак

(климањем главе даде одобрење).

Други пијанац:

Где да нас уводите.Ја не идем нигде.

(машући одречно кажипрстом , разумевајући значење речи „уводити“ као да треба негде да га воде), **Не мрдам одавде без побратима** (пијаним тоном, готово претећи).

Први пијанац:

(Наваљен на свог пријатеља, не могавши због пијанства и престрављености да изговори ни једну реч ,гестикулацијом рукама потврди да се у потпуности слаже са својим пајташем). **#@&*§*** РОБОТ ЛОЛА 357:**

(Не разумевајући мумлање и у полу- изговорене речи пијанаца, окрете се психотерапеуту , тражећи савет.) **Питање?..**

На који начин да отпочнем интервју?..

Психотерапеут:

Успостављањем комуникације

(подозриво гледајући у Лолу и упирући прстом у њу) .

РОБОТ ЛОЛА 357:

Како?.. не разумем их.

Психотерапеут:

(Прати хаотично понашање преплашених и у шоку пијанаца док објашњава Лоли могућу комуникацију)

Када људи говоре користе 60% вербалне и 40% невербалне комуникације. Овде вербалне комуникације нема јер им је језик задебљао од алкохола али остало је оних 40% . Покушај са тим,.. може нешто и да испадне од тога.

РОБОТ ЛОЛА 357:

Разумем,..покушаћу

(окреће се према пијанцима ,загледа их док се они пијани и преплашени придржавају међусобно, нагло подиже кажипрст високо испред себе и тако крену ка њима док ју је погледом , заинтересовано пратио

психотерапеут. Станин супруг, притиснут од Стане на канабеу је такође пажљиво посматрао шта се догађа).

Први пијанац:

Невешто намешта и дотерује одело свог другара, скривајући да то ради како би се придржавао да не падне због пијанства и доживљеног шока од неочекиваног сусрета .

Други пијанац:

Клатећи се ,примећује Лолу како им се приближава са високо подигнутим кажипрстом. У шоку , покушава да упозори пријатеља куцкајући га немо, кажипрстом леве руке у груди па истим, показује на врх кажипрста десне руке, којим потом показује у правцу долазеће Лоле .

Први пијанац:

Схвата на крају да га колега упозорава на нешто, гледа у врх кажипрста његове десне руке и потом у правцу у ком је усмерен, види Лолу која им се приближава и уплашено се крије из свог пријатеља, занемео од шока.

РОБОТ ЛОЛА 357:

Лола им прилази на сигурно одстојање, спушта уздигнут кажипрст и шакама испред себе указује да даље неће ићи и да је се не требају плашити.

Спремачица Стана:

(Широм отворених очију посматра шта се догађа између Лоле и пијанаца и пита супруга испод ње.) **Шта раде ово?...**

Станин супруг:

Разговарају.

Спремачица Стана:

Па ништа се не чује..... Само машу рукама.

Станин супруг:

Причају кафански.

Спремачица Стана:

Какав ти је то језик?..

Станин супруг:

Па , ..кад си у кафани ил' је музика прегласна ил' галама ,..ништа се не чује... Језик ти задебља од пића па не можеш ништа да кажеш а ,.. мораш да разговараш са људима,...ниси дош'о да ћутиш.

Спремачица Стана:

Па овако ,.. рукама разговарате?

Станин супруг:

Е...

Спремачица Стана:

А кад ти научи тај језик?,... (на ово питање сама даде одговор) оно, колики стаж у кафани имаш,.. могао си још 5 језика да научиш...

Станин супруг:

Само слеже раменима, слажући се са свим што Стана рече.

Психотерапеут:

(Чувши разговор Стане и њеног супруга, нагну се ка њима да их пита да и њему разјасне насталу ситуацију) **А о чему сада причају,..шта кажу?..**

Станин супруг:

Споменик их пита зашто су дошли...

Психотерапеут:

А они,..шта они кажу?..

Станин супруг:

Да су видели где ме је Стана довела па су дошли по мене да пођем са њима на пиће.

Спремачица Стана:

Шта су се наврли на тебе,..што им баш ти требаш?.

Станин супруг:

(Шири руке уједно увлачећи главу у рамена) **Када**

нас је више, више се и попије.

Спремачица Стана:

У цркли дабогда.

Психотерапеут:

Како им Лола сликовито објашњава да ово није кафана и,.... прстима им показује да треба да иду.

Спремачица Стана:

Докторе,... и ти знаш овај кафански језик?.

Психотерапеут:

По мало...

Спремачица Стана:

(Врти главом)

Мушки,мушки!.. а шта кажу ови, што не иду?..

Станин супруг:

Кажу да ће да иду али само да не изгледа као да их избацују из кафане,...да не пукне брука.

Спремачица Стана:

Види, види,...и они имају карактер

(примети како се Лола окрете и оде од пијанаца на други крај ординације)

Где оде сад' споменик.

Први пијанац:

(Како се Лола удаљи од њих, врати им се несигурни глас)

Побратиме, јел ми понесмо једну пљоску,... да се нађе,.. за прву помоћ.

Други пијанац:

Јесмо побратиме, што питаш?

Први пијанац:

Изгледа да се флашица отворила,... све ми панталоне мокре (Загледа у мокре панталоне)...

А јел' то била домаћа,... грејана?

Други пијанац:

Није,... хладна домаћа.

Први пијанац:

А што су ми онда мокре и топле панталоне ... Не могу да нађем резерву за прву помоћ

(испијава себе тражећи боцу са пићем),... како

се само просу,... штета?....

Други пијанац:

Ево је брате код мене

(подиже плџоску и загледа је у чуду што ју је нашао код себе) ,

а боца се није отворила?...

Први пијанац:

А што су мени онда панталоне мокре?

(тада схвати да се он од страха умокрио и од стида , покривајући мокре панталоне рукама изађе из ординације, дајући главом знак свом пајташу да и он изађе). Станин супруг:

(Видевши шта се десило са панталонама његовог побратима у пићу заврте забринито главом)

Стано,... виде ли ти како се само исквасио,... флашу са пићем држи у панталонама а оно се просуло.... Брука!

Спремачица Стана:

Е ,... није се то пиће просуло.

Станин супруг:

Него?

Спремачица Стана:

Од стра' нема лека а бешика за час попусти.

Станин супруг:

Аааа!!..

(Схвата шта се десило и у себи преломи)

Јебем ти капку кад се ње ухвати

(вади пљоску из џепа и даје је Стани).

Узми ово Стано. Неће мене више да јури и испитује споменик и да се овако ,...не дај боже,.. унередим ,... баци то у канту за ђубре .

Спремачица Стана:

(Узима пљоску не верујући шта чује и баца је у корпу са смећем) **Е,...**

фалим ти се Боже.

Робот Лола 357:

Шта мислите да можете научити из оваквог разговора?

Станин супруг:

Да се манем пића ... Стано

(обраћа се жени), **ај'мо кући, да**

прилегнем мало ,... и ти поред

мене,...

да ми овај споменик не дође на сан јер ако дође,.....стра' ме је да не бацим кашику.

Спремачица Стана (изненађена резултатом третмана и срећна због позива мужа да спавају скупа , да га она чува док спава, пита доктора): јел можемо да идемо докторе?

Психотерапеут:

Можете,..... и чувајте се.

Спремачица Стана:

хвала вам докторе, до неба вам хвала.

Психотерапеут:

(Устаде да испрати Стану са мужем, махну им док су излазили из ординације, одмакну се од свог стола приђе Лоли и стаде поред ње загледавши је повремено) :

Лола!,...ми би смо могли да развијемо озбиљну сарадњу!!!....

Робот Лола 357:

(Поче да се окреће око себе као да јој је пријала констатација доктора те се нагло укочи у не баш очекиваном положају).

Психотерапеут:

Ау!,... црко коњ.

Секретарица:

(Само што је ушла у ординацију ,примети укочену Лолу у необичном положају)

Шта јој би докторе?.

Психотерапеут:

Пао систем

(подизањем рамена показује да се тек сада ситуација компликује и да нема никакву идеју шта да ради сада.).

Секретарица:

Шта ћемо сада са њом?

Психотерапеут:

Ништа,.. ми се изгубимо а онај ко је донео ваљда ће доћи по њу.

(Упитно погледом премери секретарицу и упита) **Јуче**

рекосте да су је донели,.... видесте ли ко?..

Секретарица:

Не .

Психотерапеут:

Како?

Секретарица:

Ја се одузела када су је донели.... Једва уђох код вас ... Неко је донео,...а ко,.. неznam.

Психотерапеут:

Онда је најбоље да се изгубимо и када дођу по њу да нас не нађу .

Секретарица:

(Разочарано и забринуто)

Сад баш нађе да се поквари... А ако неко ипак дође по њу,...шта ће мо да радимо?..

Психотерапеут:

Нећемо бити ту а њима је „ево“ ,.. нека се сами сналазе. Оставићемо им врата отворена .

Секретарица:

Аууу!.. Стана треба да дође да поспреми ординацију... Да се не препадне?..

Психотерапеут:

Јака је Стана, не брини,... она се већ адаптирала .

Секретарица:

Онда,...идемо.

Психотерапеут:

Бришемо

(убрзано излазе ,смањујући светло у ординацији лупањем дланом у длан на излазним вратима).

Спремачица Стана: (За њима , на вратима се појављује са радним прибором Стана , са намером да поспреми ординацију, пали светло лупајући дланом у длан и крстећи се у чуду на глупости, окреће се око себе са рукама на боковима, загледајући одакле да почне . Примећује Лолу како укочено стоји и знатижељно али опрезно јој прилази и додирује је.)

А ево га и споменик,... види и њега искључили...Да се и он одмори..

(Радећи по соби, настави причу, онако за себе.) **Како**

ти беше име,.. Лола .

Е Лола, Лола ,.. да тебе не беше ,.. не трго ја оног мог несоја...

Секну га ти,.. свака ти част... Ајде што се трже од пића,...ма из мртвих га диже.

Кад дођосмо кући, не мог' се одбраним од њега.

Навалио на мене ко дете на трешњу...

Да нисам морала овамо да дођем,.. не знам како би претекла...

Ал',.. не марим,... одавно није био такав

(Наставља са брисањем стола и софе у ординацији док је својим доласком и опрезним уласком не изненаде оба пијанца од јуче).

Први пијанац:

(Тихим и бојажљивим гласом се оглашава,разгледајући опрезно по ординацији.)

Снајка ПИС

(Дижући два прста као какав хипик , са увученом главом у рамена, покушава да каже да долази у миру и да нема намеру да прави проблеме.)

Спремачица Стана:

(очигледно, не схватајући симболику изговорене речи , истуреном главом и широм отворених очију посматраше збуњено не-баш пожељне посетиоце.)

Нема овде мачке

(окреће се око себе као да их тражи)?..

Доктор не чува мачке,.а и код мојих се каже ШИЦ-бре а не тако господски,..писсс .

Други пијанац:

(Схвата да стана није разумела значење упућене јој речи покушава да нађе другу, одговарајућу)

А јел' може да објаснимо зашто смо дошли

(ставља два прста себи на груди као какав индијански поглавица).

Спремачица Стана:

Само не брукајте се са ти' страни језици , кад их и сами не разумете...
Ајде, кажите шта 'оћете па идите?..

Први пијанац:

'Оћу да кажем снајка да долазимо у миру.

Спремачица Стана:

И!?!..

Први пијанац:

И,.. немој да нас потрсиш са неком метлом или четком?. Само смо хтели да се консултујемо и попричамо.

Спремачица Стана:

(Погледом искоса их добро одмери) Добро,...

причајте што сте дошли али да знате да ми је метла задњи гарант ако затреба.

Други пијанац:

Знамо снајка,..

причао нам твој човек да не омањујеш главу кад се наљутиш.

Спремачица Стана:

А жалио се, жалио!.. Ајде причајте.

Први пијанац:

Ти знаш снајка како славно погинусмо,.. брука никад већа.

Спремачица Стана:

Знам, знам.

Други пијанац:

Е, кад се мало растрезнисмо, видесмо да смо дотерали цара до дувара.

Први пијанац:

Сад би и ми мало да се тргнемо. Ако може?..

Спремачица Стана:

Лепо, лепо,..ал' морате да закажете третман код доктора и ако може да вас убаци у термин за терапију са спомеником.

Први пијанац:

(Са нелагодом)

А 'ел баш мора са спомеником?

Спремачица Стана:

Мора , мора.

И мој човек се неби тргнуо да не беше споменик ,...да га прецепи.

Други пијанац:

Па кад мора,..ваљда ћемо и ми да претекнемо

(Скрушено слеже раменима).

Први пијанац:

(Прилази укоченој Лоли ,маше јој шаком испред главе да види да ли ће реаговати и пита Стану)

Нешто се не мрда,.. да се споменик не укључује само у радно време?

Спремачица Стана:

(Као неко ко је већ има искуство из сусрета са андроидом, аналитички процењује ситуацију, прави се важна са значајно упереним кажипрстом у своје слепо око,говори као за себе)

Овако укочен, споменик ми изгледа к'о покварен... Има неку муку!?!..

(обраћа се присутним пијанцима)

**Ви јуче коџа причасте рукама са њом?.. Да јој нисте дували у лице ,...
много сте били пијани,.. ухватило би је ,... гарант?,...**

Први и други пијанац:

(Међусобно се загледајући ,слежу несигурно раменима).

Спремачица Стана:

Осетљива је то машина

(значајно дижући чело),... **не би ме изненадило да**

је избио неки куршлус...

Други пијанац:

(Привлачи руком колегу и поверљиво му на уво нешто рече а да Стана није чула).

Први пијанац:

(По добијеној информацији, одмакну се од колеге,погледа га и и значајно закључи).

Мислиш да би то он средио?.

Други пијанац:

Мајстор Зоки,...из Катуне,... ако неко може електронику да реши,... он је „number one“.

Спремачица Стана:

Шта то причате,...у опште вас не разумем. Каквог Зокија из Катуне помињете.

Први пијанац:

Снајка,...имамо решење за споменик,... мислим,...да га поправимо.

Спремачица Стана:

(Иронично)

И баш ти нађе решење?

Први пијанац:

Не ја....

Мајстор Зоки из Горњег Катуне!...

Специјалиста за електронику на немачки аутомобили... И Немци се консултују с њим кад им запне.

Спремачица Стана:

А јел' и он воли тако, као вас двојица, да цугне?

Други пијанац:

А нееее?...

Први пијанац:

Још од детета, како му деда под гасом, пао са дуда и натакарио се на труле тарабе,.. зарек'о се да не пије и до данас лизнуо није.

Спремачица Стана:

Он је баш карактер...

Други пијанац:

А за фамилију је замлата.

Спремачица Стана:

И такав ће да поправи споменик?

Први пијанац:

Слатка сестро,.. за електронику је цар!..

Спремачица Стана:

Оно,..рече мени доктор, споменик има неку муку а ја га пита' ,.. што га не воде код аутомеханичара.

А,.. ако је тако ко што ми рекосте,..за тог мајстор Зокија из Катуне,.. могло би можда и да помогне...Што да не?...

Други пијанац:

Снајка,...ево , ми гарантујемо.

Први пијанац:

Ето,.. ми ће мо да учинимо доктору и таман да оперемо нашу бруку а мајстор Зоки ће да 'оправи споменик....

Спремачица Стана:

Не знам шта да вам кажем. Тај мајстор Зоки , доћи ће овде да поправља,..не би ваљало

(окреће се по ординацији , замишљајући евентуални лом који би настао),
не би ја тај лом могла да средим ...

Први пијанац:

Таман посла снајка,... ево овако ћемо,...

(Обраћа се свом другару) **тркни преко пута , позајми
колица и брзо дођи овамо.**

Спремачица Стана:

(Збуњена инвентивним идејама и активностима саговорника, немо,
раширених руку прати час једног, час другог саговорника који се ужурбаном
изгуби из ординације.) **Први пијанац:**

Снајка, ти ништа не брини.

(Окреће се и прилази Лоли , загледајући је како да је најлакше
транспортује)

Добро што нам је ту Лада караван па ћемо лако спаковати споменик.

Други пијанац:

(Улази гурајући испред себе транспортна колица , дотеравши их иза Лоле)

**Буразеру,... ајде да ми помогнеш да утоварим споменик. Отворио сам
врата од Ладе,... - испред.**

Први пијанац:

Снајка , по договору

(излазе из ординације извозећи Лолу на колицима)...

Спремачица Стана:

(Сва збуњена брзином одвијања догађања стоји на сред ординације са
склопљеним длановима испред себе, констатује.)

Требало би и ја да се изгубим одавде

(убрзано скупља своје ствари и дршком од зогера покушава да створи звук
како би угасила светло, не успева и изнервирана плесне бесно длановима
и угаси светло. Врти главом изненађено и излази из ординације.).

3 чин:

У празну ординацију , као по договору , заједно улазе секретарица и психотерапеут. Секретарица пали светло ударањем дланом у длан а доктор , двоструким пуцањем прстију гаси и смеје се као да је направио добар штос. Секретарица, дурећи се на докторову шалу поново пали светло. Она загледа по просторији и примећује да Лоле нема у просторији, желећи очигледно да разјасне јучерашњи развој ситуације са Лолом .

Секретарица:

Докторе

(Изненађено),...

нема је!?!..

Психотерапеут:

Молим,...како је нема?.... Изгледа да су је однели!... Да будем искрен , и мени је лакнуло,... мада,..

(Шетајући,окреће се око себе посматрајући своју ординацију као поново освојену територију)

овако шокантних обрта и дешавања је много и за мене као психотерапеута а како је тек клијентима којима и онако треба подршка и помоћ... Ипак,...било је то корисно и исплативо искуство ,... интересантан експеримент.

Секретарица:

(Док психотерапеут наглас размишља, одлази до софе, нежно је бриска и са осмехом самозадовољства заседа у њу, провокативно пребацујући ногу преко ноге.)

А ми сада да се мало опустимо уз нашу свакодневну рутину.

Психотерапеут:

(Гледа искоса са осмехом ка заузетој софи)

Ви,..не омашујете софу.

Секретарица:

(Уз заводљиви осмех)

Дааа!..

Психотерапеут:

(Раздрагано, готово да притрчава софи, седа поред своје секретарице, обгрливши је једном руком.)

А можда ова ситуација и није препоручљива наштину?

Секретарица:

Не знам, не знам ,..али,.. ризик може бити и стимулативан.

Продорни звук телефона их прекида , разочарано се загледају питајући се ко би то могао бити.

Психотерапеут:

Ајде,.. јавите се,.. баш нађе када да зове.

Секретарица:

Ево одмах

(устаде невољно и оде до своје просторије у којој је звонио телефон.).

Психотерапеут:

(обгрливши софу на којој је седео, нервозно куцкао кажипрстом по њој. На вратима се са телефонском слушалицом и широм отворених очију појави секретарица.) **Ко је то био?..**

Секретарица:

(Чврсто, обема рукама стежући телефонску слушалицу, да би сакрила своју панику, изговара без гласа, само отварајући уста) **„америчка амбасада“.**

Психотерапеут:

(Не схвата шта му говори) **Молим!..**

Секретарица:

(Поново понавља гестикулацијом без гласа) -„америчка амбасада“.

Психотерапеут:

Не чујем!..

Секретарица:

(Узрујана изговара гласно, да се чује) Америчка амбасада!!..

Психотерапеут:

Америчка амбасада!..шта сада они хоће?... Какви су тамо лудаци ,.. можда им је зафалило психотерапеута?..

(пружа руку да узме телефон, устајући и правећи се важан.)

Дајте ми везу, молим.

Секретарица:

Ево , изволите.

Психотерапеут:

(Исправио се као да је прогутао мотку) Хало!.. изволите,..

Из позадине:

excuse me, да ли је то psychotherapy office.

Психотерапеут:

јесте,.. ординација за психотерапију,...а ви сте?..

Из позадине:

Ај ам Џоузеф ,..зоуем Фром Интелеџенс сервис, офис за национал секјурити САД-а.

Психотерапеут :

Аха, схватам,схватам,... одељење за заштиту националних интереса САДа!.

Из позадине:

Јес.

Психотерапеут :

Па вам је неко одлепио?..

Из позадине:

Ноо!!..

Психотерапеут : не?!,...

Из позадине:

Ви сте угрозили национал интерес САД-а.

Психотерапеут :

ми смо угрозили ваше националне интересе?.. -Како молим?,..

Из позадине:

У вашем оуфису се искључио спејшен објект AI технологи и не можемо га лоуцирати. Тиме сте угрозили проудјект САД-а.

Психотерапеут :

угрозили смо баш научни пројект... - Незнам ја за никакав пројекат,..

Из позадине:

Л.О.У.Л.А.Ф.Р.И.Ф.А.Ј.С.Е.В.Е.Н.

Психотерапеут :

Како,... поновите,..

Л.О.У.Л.А.Ф.Р.И.Ф.А.Ј.С.Е.В.Е.Н. ,.. молим вас, немојте да ми спелујете на српском.. Тек тада вас не разумем.. Како рекосте?...

Из позадине:

Лола 357.

Психотерапеут :

Аааа, Лола357. Била, била је овде. - Лепо смо се дружили,...

Из позадине:

И нештоу се десилоу?..

Психотерапеут :

Да,..- десило се нешто,..-као да јој је мало пао систем...

Из позадине:

Где је ЛОЛА 357 нау?...- Не моужемо је лоуцирамо на ЦПС?..

Психотерапеут :

Како где је ?,.. не можете да је лоцирате,.. од јуче?..

Из позадине:

Јес!...

Психотерапеут :

џи-пи-ес јој је искључен?...- Али ја не знам где је?,.. ваљда су ваши јуче дошли и однели је?...

Из позадине:

Нису је проунашли у ваш оуфис и ви ће те бити оудговорни за диплоуматски инцидент.

Психотерапеут :

Нису је нашли?.. Аууу!,...-Какав инцидент?...

Из позадине:

Диплоуматски!..

Психотерапеут :

Дипломатски?!.. Ало!!!..Ало!!.. - Спусти ми кретен слушалицу.

(Даје телефон секретарици и бледо гледао пред собом) **Надрљали смо.**

Секретарица:

Шта се десило докторе?

Психотерапеут:

Не гине нам бомбардовање.

Секретарица:

Молим!?

Психотерапеут:

Изгубили су везу са Лолом од јуче. Ни GPS-ом је не могу пронаћи , ми смо сада под истрагом америчких тајних служби.

Секретарица:

Ау!,.. а ,да није отишла,...са неким, - мислим?...

Психотерапеут:

У провод... Побогу ,... па то је андроид,.. робот,.. машина.

Секретарица:

(Бојажљиво)

Па ,.. онда,.. не знам где би могла бити? Психотерапеут:

(Забринута прича као за себе али наглас)

А ако крену са бомбардовањем,..прво ће нас,.. право у центар ординације,.. тачно ту где стојите

(гледа тачно у место где секретарица стоји.).

Секретарица:

(Изговара бајалицу и одскаче са места да не буде у месту где ће пасти бомба).

Пу-пу , померила се с' места.

Психотерапеут:

(Креће се забринута и нервозно по ординацији, причајући са собом и на глас.)

Ко је могао да је однесе одавде? ...где ми на памет паде да оставим ординацију отвореном,...баш направи глупост. Шта сада да радим,... стварно могу да нас бомбардују?..

Други пијанац:

(Док се психотерапеут нервозно шетао по ординацији , унутрашке улазећи и вукући колица са Лолом уђе други пијанац. За њима је ушао и први, придржавајући Лолу на колицима. Обојица,очигледно припити, једва су одржавали правац са колицима и Лолом.) **Добар дан у кућу.**

Први пијанац:

Ево и нас. Сад стигосмо од мајстор Зокија из Катуне.

Други пијанац:

Из горњег Катуне .

Први пијанац:

Из доњег Катуне,.. знам ваљда одакле ми фамилија.

Психотерапеут:

(Запрепашћен насталом ситуацијом) **Ви**

сте све ово замутили, нисте нормални.

Први пијанац:

Нисмо,... ал',....споменик је поправљен.

Психотерапеут:

Због вас нам прете да нас бомбардују!...

Други пијанац:

А ко прети?...

Психотерапеут:

Американци!!!,.. и зашто сте то радили ,.. где сте је носили?..

Први пијанац:

Ми смо дошли,... кад смо дошли?,.. јуче смо дошли и видели да споменик не ради и решили да га поправимо...

Психотерапеут:

Ви да га поправите?..

Први пијанац:

Јок ми... Мајстор Зоки из доњег Катуне.

Други пијанац:

Из горњег Катуне.

Први пијанац:

Из доњег Катуне... Он је експерт за електронику за немачки аутомобили, нема бољи, није га мајка родила.

Секретарица:

Докторе. Телефон ,.. имате везу.

Психотерапеут:

Ко је?...

Секретарица:

Американци.

Психотерапеут:

(Држи се за чело док узима телефон)

Ало!..

Из позадине:

Да ли је тоу ординација фор психотерапи.

Психотерапеут:

да, да ,ординација је..

Из позадине:

Џи-пи-ес је лоцирао Лоулу.

Психотерапеут: шта

кажете

(као да је изненађен),..

лоцирали сте Лолу .

Из позадине:

YES, она је коуд вас у ваша ординација.

Психотерапеут: па

да,да ,код нас је,..

Из позадине:

Послали смо наше људе по њу и молим вас да не правите глоупост.

Психотерапеут:

У реду, чекамо ваше људе да је преузму,...а јел су наоружани,..

Из позадине:

Нису.

Психотерапеут:

нису,... добро..

Из позадине:

Да ли знате шта је тражила у Гоурњи Катоун?

Психотерапеут:

да ли знамо,.. шта је тражила у,.. како рекосте,... Гоурњи Катоун,..ааа
разумем, у горњем Катуну,... неznam, неznam шта је тражила тамо... Од
куд знате да је била тамо?

Из позадине:

GPS је тамо лоцирао..

Психотерапеут:

Нека вам она каже шта је тамо тражила ,и,... очекујемо вас.. Гуд бај!..

(Брише зној са чела)

Изгледа да нас неће бомбардовати.

(Обраћа се забринуто првом пијанцу)

Да није нешто покварио тај ваш мајстор из горњег Катунa.

Први пијанац:

Сад' ће мо да стартујемо споменик и да га тестирамо.

(Окреће се свом другу и даје извршну команду) **Буразеру,..**

пали машину.

Други пијанац:

Разумем!...

(прилази Лоли са леђа и испод косе на врату укључује командно дугме.).

Робот Лола 357:

(Покреће се уз малу шкрипу, загледа све присутне, застане и изговара на чистом немачком језику)

Meine Damen und Herren, haben Sie mich vermisst?

Психотерапеут:

(Запрепашћен)

Али ,.. Лола говори на немачком ?!.

Први пијанац:

Мајстор Зоки поправља електронику на немачки аутомобили. Само немачке делове има.

Психотерапеут:

Ја се понадах да неће да нас бомбардују ,... али,.. ипак хоће. Први пијанац:

Полако с' то бомбардовање. Види побратиме, ако можеш да прештелујеш на српски .

Други пијанац:

'Јел књижевни српски или овај наш .

Психотерапеут:

Било који ,само да разумем.

Робот Лола 357:

Добрый день, я Лола. НАТО будет уничтожен.

Психотерапеут:

Аууу,...мењај, мењај...Брзо!...

Други пијанац:

(Приђе опет Лоли прештелова је по жељи, затим потапша по рамену како би извршио пробу.) **Проба, проба.**

Робот Лола 357:

Шта-ми-бре-боричкаш-по-меморије-ваздан. Ћу-те-акнем- лактем , сам'ће-се-трућнеш

(пијанац одскаче у страху од ње како јој не би био под руком).

Психотерапеут:

(Готово плачним гласом)

Немојте да је дирате више, молим вас.

Други пијанац:

(Самоуверено)

Ради а има и нове програме.

Психотерапеут:

(Изненађено)

Зар је програмирана за још нешто?

Први пијанац:

Може још и да преко сателита и оног, GPS-а тражи воду и...

Психотерапеут:

И, шта и?

Први пијанац:

И да копа бунаре.

Други пијанац:

полаже цеви fi-120, ко од шале,...

Психотерапеут:

(Лупи се дланом по челу и несмевши више ништа да пита).

Боже дај ми стрпљења.

Други пијанац:

може да омета сигнал на радари,..до 70 км ..

Обара F-16,.. ко с' праћку...

Ако је отму,.. далеко било,.... ставио је Зоки

под шифру и високи напон,...

ко је дира,..,плане ко лицна и

нема га...

Први пијанац:

Него , докторе, да попијемо ми по кафу,.. Јел' може?

Психотерапеут:

(Немоћно слегну раменима и махну руком слажући се да би му кафа добро дошла у овим околностима те седе на терапеутску софу заједно са двојицом пијанац и секретарицом).

Први пијанац:

(Подиже руку ко у кафани те се окрете и позва Лолу) **Девојче,**

тури кафу за друштво.

Робот Лола 357:

(Прилази им и пита језиком пуним локалног сленга) **'Ел-**

Турску-кафу- да-турим?

Први пијанац:

Турску , Турску... Горчу!

Робот Лола 357:

С'- ратлук-и-киселу-воду?

(сачека одобравање присутних који то потврде климањем главе и оде да донесе свима по кафу. Психотерапеут је у неверици и гледа за њом седећи поред осталих на канабету, Лола је научила да кува Турску кафу. Она доноси кафу, послужује све који седе на канабету, односи једну кафу са

собом и седа у столицу психотерапеута, подиже тацну са шољицом ,
приносећи је устима) **Јел' кафа добра?...**

Сви заједно са софе:

(Подижу кафу да пробају, пробају и истовремено у глас потврђују)

Дообраа !!!..

Сви замрзнуто седе на канабету за психоанализу .

КРАЈ.